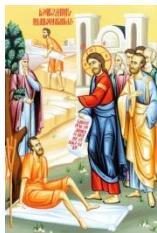

Anul XVIII, Nr. 460
20 iulie 2025

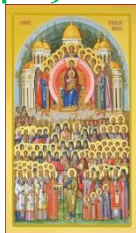
Duminica a VI-a după Cincizecime
- Vindecarea slăbănogului din Capernaum -

Parohia Vovidenia Galați

- buletin duhovnicesc bilunar -
ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

**2025 - „Anul omagial al
centenarului Patriarhiei Române“
și „Anul comemorativ al
duhovnicilor și mărturisitorilor
ortodocși români din secolul XX“**

„Fraților, avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat. Dacă avem prorocie, să prorocim după măsura credinței; dacă avem slujbă, să stăruim în slujbă; dacă unul învață, să se sârguiască în învățatură; dacă îndeamnă, să fie la îndemnare; dacă împarte altora, să împartă cu firească nevinovăție; dacă stă în frunte, să fie cu tragere de inimă; dacă miluiește, să miluiască cu voie bună! Dragostea să fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine. În iubire frățească, unii pe alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă întâietate. La sârguință, nu pregetați; cu duhul fiți fierbinți; Domnului slujiți. Bucurați-vă întru nădejde; în suferință fiți răbdători, la rugăciune stăruiți. Faceți-vă părtași la trebuințele sfinților, iubirea de străini urmând. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc. Binecuvântați-i și nu-i blestemați.“

(Romani 12, 6-14)

„În vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut marea și a venit în cetatea Sa. Și, iată, I-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale! Dar unii dintre cărturari ziceau în sinea lor: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Ce este mai lesne? A zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Ridică-te și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Ridică-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și ridicându-se, s-a dus la casa lui. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au însălmântat și au slăvit pe Dumnezeu, Care dă oamenilor asemenea putere.“

(Matei 9, 1-8)

ANALIZĂ PSIHOLAGICĂ A FESTIVALULUI „BEACH, PLEASE!“

„N-am fost acolo. Dar am fost în sufletele lor. ♣ □ O analiză psihologică a festivalului „Beach, Please!“

N-am fost acolo. Nu am dansat. Nu am aplaudat. Nu am postat. Dar am fost în altă parte. Am fost în cabinetul unde vin copiii după. Am fost în privirea lor pierdută, în ticurile lor nervoase, în atacurile lor de panică. Am fost în întrebarea pe care nu o rostesc niciodată clar: „Cine sunt eu... când se termină muzica?“

Am citit ce s-a întâmplat la „Beach, Please!“. Și am simțit același nod în gât ca atunci când un adolescent îmi spune: „Vreau să simt ceva. Orice. De-aia beau, de-aia țip, de-aia mă dezbrac. Pentru că în mine e un gol atât de mare, încât liniștea doare“.

□ Nu e festival. E simptom. Ceea ce s-a întâmplat acolo nu e un eveniment muzical. Este o explozie colectivă de suferință nerostită. Un ritual al unei generații care urlă că nu mai poate. Și nimeni nu ascultă. Doar îi filmează. Nu e dans. E încercarea disperată de a ieși din amorțeală. Nu e libertate. E revoltă împotriva absenței. Nu e „vibe“. E o depresie travestită în extaz. Când o generație se simte inexistentă, face orice să devină vizibilă. Chiar și vulgar. Chiar și distructiv.

♥ În spatele fiecărui urlat, e un copil care n-a fost văzut.

Îți spun ca psiholog: Când vezi un adolescent care strigă „f...k you all!“ într-un concert, e deja târziu. Țipătul acela nu e o glumă. E copilul care a vrut, ani de zile, să fie iubit altfel și n-a știut cum să ceară. E copilul crescut de telefon, certat de părinți grăbiți, validat de filtre, ignorat de școală, trădat de societate. „De ce urlă?“ mă întrebă unii. Pentru că tăcerea lor nu a fost ascultată la timp.

♣ Vulgaritatea nu e curaj. E mecanism de apărare.

Psihologic vorbind, ce s-a văzut acolo e mască. Masca rușinii de a nu fi suficient. Masca durerii de a nu fi iubit. Masca anxietății care spune: „Mai bine râd eu primul de mine, decât să râdă altcineva“. Și când o generație întreagă își poartă trauma ca pe un outfit de festival, nu mai e distracție. Este autodistrugere cu bilet la promoție.

□ Nu au nevoie de scenă. Au nevoie de sprijin.

Ce caută acești copii cu adevărat? Nu sex. Ci atingere umană sănătoasă. Nu bani. Ci siguranță emoțională. Nu beat. Ci un „te văd“ spus cu sufletul. Dar pentru că nu primesc asta, acceptă substitutul. Îi doare. Dar doare mai puțin decât tăcerea.

□ Societatea? Spectator tăcut. Și părinții? Unii confundă libertatea cu indiferența. Le oferă bilet, dar nu și sprijin. Le dau telefon, dar nu și conversație. Le oferă distracție, dar nu și sens. Și apoi se miră că fiica lor e

goală pe Instagram și băiatul lor plânge singur în baie, dar postează glume cu droguri.

📍 Ce e de făcut? Ca om. Ca terapeut. Ca societate?

1. Să nu mai minimizăm suferința. Nu e o „etapă” să urlî obscenități. E semnalul unei crize identitare.

2. Să oferim repere. Valori. Nu interdicții seci. Oameni vii, nu manuale prăfuite.

3. Să învățăm iarăși să vorbim cu copiii. Nu despre note, nu despre haine. Ci despre: „Ce simți?”, „Unde te doare?”, „Cine te-a rănit?”

4. Să reconstruim scena. Nu să o demolăm. Ci să o oferim celor care știu să transforme rana în artă. Și rușinea în lumină.

🗑️ N-am fost acolo. Dar sufletul meu a fost. Și încă e. Cu acei copii care azi au răgușit de la strigat, dar mâine se vor trezi și nu vor mai ști cine sunt. Cu părinții care nu știu cum să-și recupereze fiii și fiicele. Cu profesorii care simt că nu mai au nicio putere. Cu noi toți, care ne uităm la mizerie și zicem: „Lasă, trece”.

Nu, nu trece. Se cronicizează. Se adâncește. Se rupe”.

(Cabinet Psihologie Lala Pavel-Radu, Facebook)

CINSTIREA MAICII DOMNULUI PRIN ICOANE

„În Biserica Ortodoxă, cinstirea Maicii Domnului ocupă un loc special și este în strânsă legătură cu cea dedicată Domnului nostru Iisus Hristos. Ea se bucură de o cinstire care o întrece pe cea a sfinților și este numită Preasfânta, Preacurata, Preabinecuvântata, Slăvita Stăpâna Noastră, de Dumnezeu Născătoarea și Pururea Fecioara Maria.

În întreaga Ortodoxie, icoana Sfintei Fecioare cu Pruncul Sfânt este cea mai cunoscută și cea mai des regăsită în biserici și casele credincioșilor. Acest lucru ne arată evlavia creștinilor ortodocși față de Maica Domnului.

În bisericile din Muntele Athos, dar și în cele din țara noastră, vom regăsi icoana Maicii Domnului pusă la loc de cinste într-o strană specială în fața catapetesmei. Multe dintre aceste icoane sunt făcătoare de minuni și mulți creștini și-au găsit ajutorul când s-au rugat înaintea lor.

Muntele Athos, ca grădina a Maicii Domnului, are mai multe icoane făcătoare de minuni ale Sfintei Fecioare cu Pruncul în mănăstirile și schiturile sale. Arheologul Kleanthi D. Doukas precizează în studiul său „Scurtă introducere în istoria icoanei”: „Icoane cu valoare istorică și făcătoare de minuni, în special ale Maicii Domnului, s-au adunat în Sfântul Munte, zeci de capodopere unicate, fiecare dintre ele având o întreagă istorie. Icoana prețioasă a Maicii Domnului Țion Esti de la Biserica Protáton din Sfântul Munte, Maica Domnului Kukuzélisa de la Marea Lavră, Maica Domnului Portaítissa de la Mănăstirea Iviron, Maica Domnului Tricheroúsa de la Hilandar, Maica Domnului a Immului Acatist de la Dionisiou, Maica Domnului Geróndissa (Egumena) din Mănăstirea Pantokrator, Maica Domnului Grabnic Ascultătoarea de la Dochiariou etc”. (pemptousia.ro).

O altă icoană făcătoare de minuni din Muntele Athos este cea a Maicii Domnului numită Prodromița (sărbătorită la 12 iulie), de la Schitul românesc „Sfântul Ioan Botezătorul”-Prodromu, dependent de Mănăstirea Marea Lavră. Este o icoană făcătoare de minuni „nefăcută de mână omenească“. De-a lungul vremii, au fost făcute câteva copii, dintre care unele au rămas în Sfântul Munte, iar altele au fost trimise în România, între acestea fiind și cea de la Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului.

Aceste icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului sunt căutate de clerul și poporul ortodox și cinstite în chip deosebit, pentru a mulțumi Născătoarei de Dumnezeu pentru ajutorul primit, după ce s-au rugat înaintea lor prin cuvintele îngerești: „Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru“.

(Pr. Ciprian Florin Apetrei; Ziarul Lumina, 16 Iulie 2025)

CE NE DESPARTE DE ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR?

„Căci prăpastia cu adevărat înfricoșată și mare între Dumnezeu și oameni este dragostea și plăcerea față de trup și de lumea aceasta. Îmbrățișând bărbătește și cu bucurie lipsa acestora, Lazăr (cum arată boala și foamea, una pricinuindu-i înstrăinarea de lume, alta de trup) s-a învrednicit să primească odihna în sânurile lui Avraam, lăsând fără alinare pe bogatul, lipsit de acestea, nefolosit cu nici un alt rod din viața în trup, fără numai cu chinurile fără de sfârșit. Căci acesta a rămas lipsit și de viața prezentă, pe care singur a îmbră-țișat-o cu iubire, întrucât aceasta prin fire nu poate fi reținută din curgerea ei, și nu s-a putut împăr-tăși nici de cea viitoare, față de care a rămas cu totul nemișcat și fără iubire. Căci aceasta obișnuiește să se dăruiască numai acelor care au iubit-o deplin și din dragostea față de ea au răbdat de bunăvoie, cu plăcere, toate cele dureroase. (...) Spre Acesta nimeni nu va putea trece bucurându-se de plăcerea trupului și îndulcindu-se de ea mai mult decât de fericita Lui slavă. Nici nu va sta cu Cel ce a biruit lumea cel ce a fost biruit de lume și se desfată de ea, cunoscând-o în chip rău. Căci dreptatea dumnezeiască a socotit că nu se cuvine ca cei ce mărginesc la viața aceasta cele ale omului și se desfată cu bogăția, cu sănătatea trupului și cu celelalte bunuri, și socotesc că numai în aceasta e fericirea, iar bunurile sufletești le socotesc ca nimic, să se împăr-tășească de bunurile dumnezeiești și veșnice de care nu s-au îngrijit deloc, pentru multa grijă de cele materiale, neștiind cât de mult virtuțile întrec bogăția, sănătatea și celelalte bunuri vremelnice“.

(Sfântul Maxim Mărturisitorul, Ambigua, partea a doua, 53, în Părinți și Scriitori Bisericești (2000), vol. 80, pp. 167-168)

PAROHIA VOVIDENIA

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați;

Preot Gabriel-Ioan PELIN: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

e-mail : vovidenia@gmail.com; pelin_gabriel@yahoo.com

www.bisericavovidenia.ro